

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

TROLHOVEN

spel in twee bedrijven voor kinderen

1880
door

Dries Depelchin

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2724

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TROLHOVEN* op te voeren moet de naam van auteur *DRIES DEPELCHIN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/011
ISBN- 978- 90-385-07590

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Dries Depelchin
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 meisjes-5 jongens-Figuratie)

De trollenfamilie Knoest:

OMA KNOEST : grappige omafiguur, vertelt verhalen met Noors accent

VEGARD (pa) KNOEST : stoere, achterdochtige, maar gevoelige trol

TRINE (ma) KNOEST : overbezorgde moederfiguur

KNUT KNOEST : oudste zoon, dappere durver

AASE KNOEST : lieve en gevoelige dochter

EDDA KNOEST : kleinste dochter, lieve deugniet

De bureu:

DIEDERIK : stille, maar intelligente jongen, bezig met computers en astronomie

DAPHNE: zus van Diederik, open en blij kind

MAMA : moeder van Diederik en Daphne

MEVROUW GEORGETTE WIMPEL : trotse, poetsgrage buurvrouw

MENEER PEES : burgemeester van Veldhoven, nieuwsgierige en betweterige buur

SNORRI TURELURSON : Viking-trollenvanger, heel stoer, met ultra-lange snor
waarin zijn toverkracht schuilt

MISPEL : bloeddorstige jachthond, eigenlijk betoverd trollenkind

SINTEL : “ “ “ “ “ , lijdt aan acute sinusitis.

10-tal dansers-figuranten: trollen, dorpsbewoners

DECOR

Linksvoor staat een lantaarnpaal. Vooraan centraal een zitbank. Vooraan, uiterst links een gammal bebouwde kom-verkeersbord met 'Veldhoven'. Rechtsmidden een wegschuifbare voorgevel van het kraakpand, met daarachter een 'box' met het interieur: ijskegels, poedersneeuw, rookmachine en onderkoeld ijs geven het een pooleffect. Ook een eenvoudige bed/zitplaats met een tafeltje en een openstaande koelkast. De gevel kan worden vervangen door een wit gordijn, waarachter het schimmenspel kan gebeuren. Naast de gevel rechts staat een struik. Vooraan rechts op een lager niveau een kleiner podium, met daarop gerichte blacklights en stroboscoop. Voor dat podium is een wit doek opgehangen voor het schimmenspel. Vooraan links ook een klein podium met een eenvoudige keukentafel, drie stoelen, en wat attributen (kan ook bijgeplaatst worden).

KORTE INHOUD

De trollenfamilie Knoest is op de vlucht uit het hoge Noorden. Ze worden achternagezeten en opgejaagd door Snorri Turelurson, een trollenjager met twee bloeddorstige honden. De familie komt aan in een klein Vlaams dorpje, Veldhoven, waar ze een leegstaand pand kraken. De trollenkinderen raken bevriend met twee kinderen uit de buurt: Diederik en Daphne. Omdat trollen verstenen in het daglicht, spelen ze enkel 's nachts met elkaar. Als de andere buurtbewoners hiervan lucht krijgen, en Snorri op de hoogte stellen van deze inwijkelingen, grijpt deze de kans om zich op de trollenfamilie te wreken voor een onrecht dat hem lang geleden werd aangedaan. Wat Diederik wél weet, maar Snorri niet, is dat er een totale zonsverduistering nakende is...

DANSEN

Een viertal dansen kunnen worden ingelast:

1. de dans van de trollen: bij het Trollenverhaal van oma Knoest op het kleine podium rechtsvoor
2. de roddeldans: buren roddelen graag, vooral over zaken waar ze het fijne niet van weten: hierin worden mevrouw Wimpel en meneer Pees betrokken
3. de stenendans: dans waarin het verstenen van de trollen tot uiting komt
4. slotdans der buren: verzoeningsdans tussen buren en trollen als einde van het verhaal

E E R S T E B E D R I J F

Scène 1

(Het is nacht. De scène wordt blauwgroen verlicht. Lichte volgspot op de voorgevel van het kraakpand. Er weerklinkt treurige sfeermuziek. De trol Vegard Knoest komt op van links. Hij duwt een grote koelkast voor zich uit. Met een teken maakt hij duidelijk dat de anderen hem mogen volgen. Knut, Aase en Edda komen op, elk met een jutezak over de schouder geslagen. Ze zijn moe en slepen zich tot bij het pand. Vegard probeert de deur te forceren. Hij wenkt Knut en haalt een breekijzer uit de jutezak. Aase en Edda ploffen zich neer op hun zak. Als de deur opengebroken is, duwen Vegard en Knut de koelkast naar binnen. Aase en Edda volgen. Ook Trine komt op, met oma Knoest aan haar arm. Beiden strompelen tot voor de deur. Oma Knoest laat haar sloffen achter vóór de deur. Ze gaan ook binnen. De luiken voor de ramen worden nog vlug door Vegard gesloten, die ook in het huis verdwijnt. We horen nog eventjes geklop en gezaag binnen. Alle lichten dimmen, behalve een kleine spot op oma's sloffen. Na enkele ogenblikken knipt die ook uit).

Scène 2

(Het wordt langzaam licht. Diederik en Daphne, twee buurtkinderen, komen spelen bij het verlaten pand. Daphne speelt met haar diabolo, en Diederik gaat op de bank zitten, en speelt met z'n game-boy. Beiden zijn een tijdje zwijgzaam bezig (muziek).)

DAPHNE : *(terwijl ze haar diabolo nog maar eens de lucht inzwierft)* Weet je wat ik nog het meeste mis? *(ze wacht niet op antwoord)* Een vriendin. Iemand

waarmee ik eens lekker kan roddelen of giechelen. Of waarmee ik mijn hartsgeheimen kan delen. Niet zo'n saaie, dorre broer als jij!

DIEDERIK : *(kijkt niet eens op)* Neen, een laptop-computer. En een elektronische sterrenkijker. Zo eentje met digitale display.

DAPHNE : *(zucht)* Hoor hem weer 'ns bezig. Geen lichtstreepje of glimmend sterretje aan het universum, of hij heeft het gezien! Maar eens lekker spelen met mij, ho maar, dat had je gedacht!

DIEDERIK : *(nog steeds tikkend op z'n game-boy)* Wist je dat de zomer én de winter op Uranus elk om beurten 21 jaar duren? En dat de gemiddelde oppervlaktetemperatuur van die planeet -210° C. bedraagt... en dat...

DAPHNE : *(onderbreekt hem)* Urbanus, is dat niet die komieke meneer met z'n selder?

DIEDERIK : En op Pluto is het nog kouder!

DAPHNE : Ja, haal die gekke hond er ook nog maar eens bij! Je doet maar... *(haar blik valt op de sloffen die voor de deur staan)* Hé, wat doen die pantoffels hier? Diederik!

DIEDERIK : Hmmm?

DAPHNE : Die sloffen, wat doen die hier? Zijn die misschien van mevrouw Wimpel? Diederik? DIEDERIK!

DIEDERIK : Hmmm, ja, Daphne?

DAPHNE : Diederik, ik vroeg je of die sloffen van mevrouw Wimpel zijn!

DIEDERIK : *(staat zuchtend op en wandelt, spelend op z'n game-boy tot bij de deur, kijkt even op, monstert de sloffen en speelt weer verder)* Neen, die van mevrouw Wimpel zijn van die roze met vuurrode pomponnetjes. En haar voeten zijn precies vliegdekschepen. Die slofjes hier zijn amper roeiboortjes. *(hij wandelt terug tot bij de zitbank en gaat zitten)*

DAPHNE : *(nadenkend)* Toch vreemd... Misschien zijn ze van de burgemeester, meneer Pees, maar daar zijn ze ook te klein voor. Wacht, ik klop even aan. *(klopt eerst zachtjes op de deur, maar als ze merkt dat er geen antwoord komt, bonkt ze hard op de deur, zodat die op een kier komt te staan)* Ik dacht dat die deur vast zat? *(roept)* Hé, hallo? Je pantoffels staan nog buiten en het begint hard te regenen... hallo? *(ze draait zich om en loopt tot bij de bank)* Diederik, ga je mee? Diederik?

DIEDERIK : Waarheen?

DAPHNE : Naar binnen in het pand. De deur staat op een kier... wat spannend!

DIEDERIK : Ben je gek? Dat hok hangt aaneen met spinnenwebben. Het kan elk ogenblik in elkaar zakken! *(blijft zitten)*

DAPHNE : Toe, Dietje... ga mee... eindelijk valt hier eens wat te beleven!

DIEDERIK : *(legt zijn game-boy neer op de bank, staat recht)* Okee dan. Maar dan heel vlug eventjes een kijkje nemen. Want als meneer Pees te weten komt dat we in het vervallen pand spelen... dan zwaait er wat!

DAPHNE : *(pakt enthousiast zijn hand vast en trekt hem tot aan de deur)* O, wat griezelig! Misschien spookt het hier wel! Misschien zijn die pantoffels wel van een eenzame graaf, die hier in de donkere middeleeuwen woonde... en...

DIEDERIK : *(grinnikt)* Zó oud is dit krot nu ook weer niet!

DAPHNE : *(trekt hem mee naar binnen)* Kom nu!

Scène 3

(Diederik en Daphne sluipen het pand binnen. Zij neemt de sloffen mee. Als de deur achter hen dichtgaat, dimt het licht op scène. De voorgevel wordt achter het rechtergordijn weggeschoven, zodat het interieur van het kraakpand zichtbaar wordt. Een rookmachine en blacklights zorgen voor de speciale sfeer. Rechts staat de koelkast open: er komt een lichtschijnsel uit. Onderkoeld ijs zorgt voor een geschikt effect. Aan de linkerkant staat een groot, gammelt tweepersoonsbed, waarop de hele trollenfamilie Knoest ligt te slapen. Oma snurkt dat horen en zien vergaan. Allen zijn overdekt met een laagje nep-sneeuw.)

DIEDERIK : *(heeft de slapende familie nog niet opgemerkt)* Jakkas, wat is het hier koud!

DAPHNE : Ja, en ik draag enkel m'n T-shirt.

DIEDERIK : Ik heb kippenvel tot achter m'n oren.

DAPHNE : Da's normaal, als je een kieke bent.

DIEDERIK : *(geeft haar een stomp)* Ik doe die koelkast hier maar dicht. Wat een gek idee om die zomaar open te laten staan. Zo bederft alles toch.

DAPHNE : *(tast in het rond)* M'n ogen wennen maar traag aan het duister. Hier! Ik voel een schakelaar naast de deur. *(Knipt de schakelaar aan. Er gaat een lampje branden dat de kamer zwak verlicht.)*

DIEDERIK : *(schrikt zich te pletter als hij het bed met alle trollenlichamen ziet)*
Hemeltje! Kijk eens hier!

DAPHNE : Zijn... zijn ze dood?

DIEDERIK : *(wijst naar oma)* Neen, daar ligt er eentje druk planken te zagen!

DAPHNE : *(gaat wat dichterbij, tot aan het voeteneinde van het bed)* Maar dat zijn geen mensen! Kom Diederik, we zijn hier weg! ik voel me hier niet langer op m'n gemak!

DIEDERIK : Wat je zegt. Die zien er op z'n minst eigenaardig uit. *(gaat ook dichterbij)*
Kijk die rare snuiten eens. Het lijken wel mensen, maar dan gekrompen in de was! *(krijgt een ingeving)* Ik weet het! Het zijn 'aliens'! Dat moet wel! Ze zijn afkomstig van Sirius, de hondster. Lichtjarenlang zijn ze met hun vliegende schotel onderweg geweest...

DAPHNE : Hopla, daar gaan we weer... neen, mij lijken ze eerder uit een sprookje weggelopen, een soort dwergen of zo... We moeten de politie verwittigen! Of de burgemeester, meneer Pees.

DIEDERIK : Ben je belazerd? Kijk, er zijn kinderen bij. Die kun je toch niet allemaal achter de tralies zetten? Wil je dat op je geweten hebben? Neen, ik denk dat we dit best verzwijgen. Niemand hoeft dit te weten,... zeker meneer Pees niet. Weet je wat? We komen na het avondeten terug, misschien zijn ze dan wel wakker.

DAPHNE : Ja, ssst! Ik zet die pantoffels hier naast het bed...

(Het licht dimt weer binnen, en de gevel wordt opnieuw voor het interieur geschoven. De kinderen blijven binnen. Het licht op scène zwelt weer aan.)

Scène 4

(Mama komt op. Ze zoekt haar kinderen voor het avondeten. Ze wordt vergezeld door mevrouw Wimpel, de buurvrouw. Zij heeft steeds een stofdoek en wat schoonmaakspray mee. Ze begint dadelijk de lamp en de zitbank te reinigen.)

MW. WIMPEL : *(drukdoende)* O, kijk nu es an! Je merkt dat hier nooit iemand komt. Overal stof en vogelpoep, bah!

MAMA : Hier zijn ze ook al niet. Eigenlijk maar goed ook. Het is hier veel te gevaarlijk bij dat bouwvallig huis. Stel je voor dat ze daarbinnen zouden spelen. Ik mag er niet aan denken! *(roept)* Diederik! Daphne! Etenstijd!

MW. WIMPEL : *(nog steeds druk aan het poetsen)* Bezie dat gras nu toch eens! Tijd dat meneer Pees iemand aanstelt om het gras te maaien. O, wat een rotzooi toch! Ik zal meneer Pees hiervan persoonlijk op de hoogte brengen. Dit kan niet langer in zo'n nette buurt!

MAMA : Diederik, Daphne! Frietjes met karbonaden!

MW. WIMPEL : Bah, frietjes! Wat een stank in je huis. Die baklucht krijg je nooit meer uit je gordijnen. Alleen vislucht, gebakken vis, is nóg erger! Die geur kruipt ook nog in de kussens van je sofa. En al die vetspatten op het keukenplafond! *(ziet de game-boy liggen, neemt hem op)* En wat men overal laat slingeren!

MAMA : *(neemt de game-boy af)* Maar die is van Diederik! Hij is hier dus toch geweest.

MR. PEES : *(komt op van links, is nogal deftig gekleed, spreekt zeurderig)* Goeienavond samen. *(merkt de game-boy op)* Iets gevonden, mevrouw? U weet toch dat dit hier verboden terrein is. Het pand staat op instorten, en een ongeval is vlug gebeurd.

MW. WIMPEL : Wel, we zochten haar kinderen, en blijkbaar hebben ze hier gespeeld.

Ongelooflijk vuil en slordig hier, trouwens, meneer Pees. Ik wilde u daar nog eens over spreken...

(Op dat moment komen Daphne en Diederik buiten. Iedereen gaapt hen verbaasd aan.)

DAPHNE : *(heeft er nog geen erg in)* ...dan vragen we ze waar ze écht vandaan komen... *(merkt de toeschouwers op)* ...woops...

DIEDERIK : ...foutje...

MR. PEES : *(komt onmiddellijk dichterbij, met de handen in de zij)* Wel?!

DIEDERIK : Wel, ja.

DAPHNE : *(begint onmiddellijk te tateren)* We waren hier aan het spelen, ziet u, en toen zagen we bij de deur een paar...

DIEDERIK : *(geeft haar ongemerkt een trap)* ...konijntjes naar binnen huppelen, en die zijn we achterna gegaan, maar ze verdwenen onder de houten vloer...

MW. WIMPEL : Wààà! Ongedierte!

MR. PEES : Maar was die deur niet gesloten?

DAPHNE : Neen, ze stond wagenwijd open, echt waar, meneer Pees!

MR. PEES : Wel, dat zal ik dan dadelijk in orde laten brengen door de klusjesman. Jullie beseffen toch wel aan welk groot gevaar je jezelf hebt blootgesteld?

DIEDERIK : Zeker, meneer Pees, het zal niet meer gebeuren.

MAMA : *(neemt beide kinderen bij de hand)* Kom, kinderen, etenstijd. Die karbonaden zullen nu wel al helemaal uitgepieterd zijn. Hier! *(duwt de game-boy in Diederiks handen, ze gaan alle drie af)*

MR. PEES : Die kinderen van tegenwoordig toch. Zo nieuwsgierig.

MW. WIMPEL : Meneer de burgemeester, het wordt hoog tijd dat dit gebouw onder de sloophamer komt, vindt u ook niet? Het staat allesbehalve netjes in onze deftige buurt.

Scène 5

(Beiden gaan pratend af. Het licht dimt op scène. Rustige sfeermuziek. Misteffect met onderkoelde rook. We horen gestommel in het pand. Eerst verschijnt het hoofdje van Edda, het kleinste trollenkind door een kiertje van de deur. Ze knikt naar binnen. De drie trollenkinderen komen langzaam naar buiten geslopen.)

EDDA : *(guitig)* Kom mee met ikke, 't is buiten al pikkiedonker!

AASE : En maar goed ook, ik voel er niet veel voor om in een rotsblok te veranderen.

KNUT : Dat moet verschrikkelijk zijn. Al die vogels die hun 'ding' op je knikker komen doen. Om van die mosbegroeiing maar te zwijgen.

AASE : Gelukkig is het ook niet te warm. Ik kan niet tegen de hitte. Kom, Edda, we gaan hinkelen! *(ze haalt een houtblokje uit haar zak)*

EDDA : Joepie, ikke hinkelen!

AASE : Doe je ook mee, Knut?

KNUT : *(stoer)* Mannentrollen hinkelen toch niet, Aase. Wij zoeken voedsel. Mama en papa slapen nog, dus moet ik zorgen voor de kost. Wat lusten jullie?

AASE : Zoek voor mij maar een veldmuisje, of zo'n dikke sprinkhaan!

EDDA : Ook voor ikke!

KNUT : Okee.

(Knut gaat op zoek naar voedsel. We zien hem tevergeefs een denkbeeldige muis achternazitten. Ondertussen spelen de meisjes voor de gevel hun hinkelspelletje. Plotseling weerklinken de stemmen van Diederik en Daphne. Knut rent tot bij de meisjes en ze verbergen zich achter de struik. Diederik en Daphne komen op.)

DIEDERIK : *(een beetje angstig)* Zouden ze nu nog slapen?

DAPHNE : Vast wel, want de deur is dicht. Kom, gaan we weer naar binnen?

DIEDERIK : Mij niet meer gezien hoor! Ik wacht hier wel eventjes tot ze vanzelf naar buiten komen. Je moet geen slapende honden wakker maken.

DAPHNE : Maar dat waren toch geen honden?

DIEDERIK : Komaan, laten we eventjes op die bank wachten.

(We zien de trollenkinderen elkaar vanalles influisteren en giechelen. Ze sluipen langs het huis en komen tevoorschijn achter de zitbank. Knut kriebelt met een grashalm achter het oor van Diederik. Deze mept naar een denkbeeldige mug.)

DIEDERIK : Ik blijf hier niet te lang, Daphne. Het wemelt hier van de muggen.

(Aase knijpt zichtbaar in Daphnes bips.)

DAPHNE : *(springt op)* Aauw! Diederik! Iets heeft me gebeten!

(Edda knijpt in Diederiks kuit.)

DIEDERIK : Aie! Ja, het bijt! *(hij kijkt verbaasd opzij, en kan de kleine Edda bij haar nekvel grijpen)* Daphne, ik heb er één!

(Daphne springt weer op, wil gaan kijken achter de zitbank, maar Aase licht haar voetje. Ze struikelt.)

DAPHNE : *(verontwaardigd)* Hélabá! Kom maar tevoorschijn!

(De drie trollen komen van achter de zitbank gekropen. Ze staan onder elkaar te fezelen en te giechelen.)

DIEDERIK : Zo, de schone slapers. Is dat nu een manier om kennis te maken?

EDDA : Ikke niet slaper, ikke trol.

DAPHNE : Bah, een drol, da's vies!

KNUT : Trol! Wij zijn trollen!

DIEDERIK : *(reikt hem de hand)* Aangenaam. Wij zijn mensen.

AASE : Dat weten we wel. Wij plagen al jaren de mensen.

EDDA : Ikke plaagstaart!

DAPHNE : Dat hebben we gemerkt. Maar wat zijn trollen? En waar komen jullie vandaan?

(Oma Knoest kucht en komt buiten. Ze kijkt boos.)

OMA KNOEST : Edda, Aase en Knut Knoest! Met wie zijn jeullie daar aan het praten?

EDDA : Oma! Omaatje! *(rent op oma af en grijpt haar schort vast)*

OMA KNOEST : Lieve heuvel! Mensenkinderen! *(tot de drie trollenkinderen)* Neur binnen! Vlug!

(De drie kinderen rennen gehoorzaam naar binnen. Oma blijft staan en bekijkt de mensenkinderen' van kop tot teen.)

Zeu, zeu... mensenkinderen. Wat doen jeullie hier?

DIEDERIK : *(niet op z'n mondje gevallen)* Dat zouden wij eigenlijk aan jullie moeten vragen!

DAPHNE : Wij wonen hier in de buurt. En gisteren zagen we jouw pantoffels staan...

OMA KNOEST : Ah zeu, jeullie hebben mijn sleufjes binnengezet. Da's lief.

DAPHNE : Wel, we dachten dat het zou gaan regenen, dus...

VEGARD : *(komt verschrikt op)* Wat is er? Aase zegt dat hier mensen zijn. Is Snorri ons al op het spoor? Grote goedheid... Da's een ramp!

TRINE : *(komt buitengestormd)* Snorri? Oh neen!

OMA KNOEST : Kalm, kalm, het zijn deze kinderen maar. Ze hebben neuts slechts in het zin.

DAPHNE : Neen, we wilden alleen maar weten wie er in dat krakkemikkige pand woonde.

VEGARD : Gelukkig maar. Wie weet wat voor nare dingen hij met ons van plan is. *(begint zenuwachtig heen en weer te lopen)*